

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/424/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713200784
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5713200784.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: N. Y., nar., bytom G. K. XX, M., zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. C. X/A, L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. C. X/A, L., o zaplatenie sumy 1.234,16 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/166/2013-98 zo dňa 16. apríla 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 15C/166/2013-98 zo dňa 16.04.2014 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 380,12 eur a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 449,32 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalovanej a vedľajšieho účastníka.

V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa žalobným návrhom domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd pôvodne žalovanej 1/ (teraz len žalovanej) a pôvodne žalovanej 2/ uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 1.234,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 349,90 eur a vo výške 14,25 % ročne zo sumy 580,07 eur od 18.09.2012 do zaplatenia a trovy konania.

Súd vo veci dňa 05.02.2013 vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalované v zmysle žalobného návrhu.

Podaním zo dňa 08.04.2013 vstúpil do konania na strane žalovaných vedľajší účastník, ktorý proti platobnému rozkazu podal odpor. Odpor vedľajšieho účastníka vo vzťahu k žalovanej 2/ súd odmietol uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.09.2013. V konaní ostala žalovaná 1/ ako jediná žalovaná, za ktorú podal v zákonom stanovenej lehote odpor vedľajší účastník, s odporom žalovaná nevyjadrila nesúhlas.

S poukazom na § 2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii účinného k 25.11.2002, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, § 517 ods. 2, § 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného k 25.11.2002 mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu SLSP, a.s. a žalovanou bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 50.000,- Sk, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.01.2003 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20.11.2007. Zmluvu súd vyhodnotil ako zmluvu o úvere podľa § 479 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), ktorá patrí podľa § 261 ods. 3 písm. d/ ObZ medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. V danom prípade je však potrebné na ňu

aplikovať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, nakoľko je svojím charakterom spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské vzťahy sú vždy vzťahmi občiansko-právnymi, bez ohľadu na to, či základný zmluvný vzťah je uzavretý podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov Občianskym zákonníkom a predpisov vydaných na jeho vykonanie. Z tohto dôvodu bol súd toho názoru, že plynutie premlčacej doby je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Vedľajší účastník v konaní vzniesol námietku premlčania vychádzajúc z ust. § 101 OZ, s vyslovenou námietkou premlčania žalovaná vyjadrila svoj súhlas. Súd dospel k záveru, že zostatok nesplateného úveru pri postúpení pohľadávky sa stal preukázateľne splatným ukončením zmluvy v dôsledku, že nastala konečná splatnosť úveru, dňa 20.11.2007, pričom premlčacia doba začala plynúť dňa 21.11.2007 a uplynula dňa 21.11.2010. Návrh bol podaný dňa 18.01.2013, teda po uplynutí premlčacej lehoty.

Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 29.07.2010 okresný súd citujúc ust. § 3 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 4, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase podpísania dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vyhodnotil ako neplatnú pre jej nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva. Posúdiac predmetnú dohodu ako neplatnú, s prihliadnutím na námietku premlčania, súd žalobu v celom rozsahu zamietol majúc za to, že nárok žalobcu je premlčaný.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia, žalovanej za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, zastupovanie na pojednávaní dňa 22.01.2014 a 26.03.2014) vo výške 380,12 eur, vedľajšiemu účastníkovi za 4 úkony (prevzatie a príprava zastúpenia, odpor, zastupovanie na pojednávaní dňa 22.01.2014 a 26.03.2014) vo výške 449,32 eur.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca, prostredníctvom splnomocneného zástupcu, odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že vyhovie jeho návrhu a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná, resp. aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odôvodnení odvolania uviedol, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav.

Dňa 29.07.2010 žalovaná podpísala Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorej uznala svoj záväzok voči žalobcovi vzniknutý zo zmluvy o splátkovom úvere č. 351562806 uzavretej so Slovenskou sporiteľňou a. s. dňa 25.11.2002 vo výške 684,46 eur s prísl. čo do dôvodu a výšky a zaviazala sa splatiť svoj záväzok. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. Podpisom dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku došlo k naplneniu ust. § 110 ods. 1 druhá veta OZ, teda k prerušeniu plynutia premlčacej doby a k plynutiu novej 10-ročnej premlčacej doby, pričom k tomu, aby nastali uvedené účinky zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Poukázal zároveň na ust. § 558 OZ a na skutočnosť, že v dohode o uznaní dlhu je jednoznačne a zrozumiteľne uvedené, že osoby vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Predmetná dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Obsah dohody nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalovaná nemala možnosť oboznámiť, žalovaná dohodu podpisovala vo svojom bydlisku, teda mala možnosť si dohodu v pokoji prečítať a vysloviť s ňou súhlas alebo nesúhlas. Súd vybočil z medzí a účelu ochrany spotrebiteľa upravenej v OZ, keď úplne negoval hmotnoprávne inštitúty upravené v OZ, a to uznanie práva v zmysle § 110 ods. 1 OZ, ako aj uznanie záväzku v zmysle § 558 OZ, vychádzajúc pritom iba z domnienok, ktoré riadne neodôvodnil.

Žalobca nesúhlasil ani s priznaním trov právneho zastúpenia žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi. Žalovaný si zvolil svojho právneho zástupcu až po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom. Vyjadrenia podané v mene žalovaného alebo vedľajšieho účastníka sú obsahovo podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti, a teda nespĺňajú požiadavku účelnosti. Pokiaľ ide o úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, právny zástupca už bol oboznámený s daným prípadom, s jeho skutkovým a právnym základom, a to z pozície právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Neúčelný je i úkon právnej služby - účasť na pojednávaní, ktorého sa zúčastnil už ako zástupca vedľajšieho účastníka.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstupuje do konaní ako vedľajší účastník práve v záujme ochrany práv spotrebiteľa, preto musí byť spôsobilé poskytnúť spotrebiteľom ako účastníkom dostatočnú právnu ochranu. Samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Nevidí účelnosť v podobných, v podstate opakujúcich sa úkonoch, ktoré boli vykonané tým istým

právnym zástupcom raz ako zástupcom vedľajšieho účastníka, raz ako zástupcu žalovaného. Má zato, že dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a právnej úpravy trov konania a v danom prípade je na mieste aplikácia § 150 ods. 1 O. s. p.

Žalobca nakoniec nesúhlasil ani s priznaním trov právneho zastúpenia za odpor podaný vedľajším účastníkom z dôvodu, že súd ani nemal prihliadať na odpor podaný vedľajším účastníkom, aj s ohľadom na rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/420/2012 a 4Cdo/209/2013, v zmysle ktorých vedľajší účastník nie je oprávnený podať odpor a ani vystupovať v skrátenom konaní.

Žalovaná a vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu, podanom prostredníctvom právneho zástupcu, žiadali napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Mali zato, že prvostupňový súd správne vyhodnotil dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku ako nekalú obchodnú praktiku a absolútne neplatný právny úkon a následne správne skonštatoval premlčanie žalovaného nároku. V súvislosti s aplikáciou Občianskeho zákonníka poukázali na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 402/2013 zo dňa 19. 06. 2013, ktorým bolo vyslovené, že aplikácia Občianskeho zákonníka na spotrebiteľský úverový vzťah je ústavne konformná a nie je spôsobilá spochybníť ústavnú udržateľnosť daného záveru.

Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 29.07.2010 je formulár, ktorý vopred pripravil žalobca ako veriteľ pre žalovaného spotrebiteľa ako dlžníka, prípadne osobu pristupujúcu k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. v právnom postavení dodávateľa uzatvoril so žalovaným spotrebiteľom zmluvu o úvere zo dňa 25.11.2002. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je vo vzťahu k hlavnej spotrebiteľskej zmluve akcesorickým právnym úkonom, ktorý v rámci predmetu svojho podnikania uzatvára žalobca v právnom postavení dodávateľa s dlžníkom v postavení spotrebiteľa. Táto „Dohoda“ predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ako neprijateľné sú obe zmluvné podmienky obsiahnuté vo formulári „Dohody“ absolútne neplatné.

V ďalšom sa právny zástupca pomerne rozsiahlo venoval teórii úpravy spotrebiteľských vzťahov, premlčania a uznania záväzkov, ako aj prezentovaniu praktických skúseností pri zastupovaní spotrebiteľov.

Pokiaľ ide o trovy konania, mali za to, že súd pri priznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, súdneho dvora EÚ, vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobným návrhom domáhal voči pôvodne žalovaným 1/, 2/ zaplata sumy 1.234,16 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Súd vo veci dňa 05.02.2013 vydal platobný rozkaz č. k. 1Ro/75/2013-29, ktorý doručil právnemu zástupcovi žalobcu dňa 20.02.2013, žalovanej 2/ dňa 01.03.2013 a žalovanej 1/ dňa 26.04.2013.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že písomným oznámením doručeným do elektronickej podateľne okresného súdu dňa 05.04.2013 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane žalovaných - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, ktorý zároveň požiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Súd prvého stupňa návrh na začatie konania s prílohami a platobný rozkaz doručil právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka dňa 29.04.2013, zároveň žalovanej 1/ oznámil vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Dňa 30.04.2013 bol súdu prvého stupňa doručený odpor proti platobnému rozkazu podaný vedľajším účastníkom. Uznesením zo dňa 29.05.2013 súd odpor vedľajšieho účastníka vo vzťahu k žalovanej 2/ ako odpor podaný neoprávnenou osobou odmietol z dôvodu, že lehota na podanie odporu proti platobnému rozkazu žalovanej 2/ uplynula dňa 18.03.2013. S poukazom na ust. §174 ods. 1, 2, § 90 O. s. p. mal súd za to, že na podanie odporu je oprávnený aj vedľajší účastník, ale len v prípade, že takýto úkon neodporuje úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná 2/ v zákonom stanovenej lehote nepodala odpor proti vydanému platobnému rozkazu, odpor vedľajšieho

účastníka na strane žalovaných odporuje úkonom účastníka - žalovanej 2/. Vedľajší účastník na strane žalovaných teda vo vzťahu k žalovanej 2/ nie je osobou oprávnenou na podanie odporu.

Výzvou zo dňa 29.05.2013, doručenou žalovanej 1/ dňa 03.06.2013, súd žalovanej oznámil podanie odporu vedľajším účastníkom a žalovanú vyzval na vyjadrenie, či s podaním odporu súhlasí s tým, že ak sa do 10 dní od doručenia výzvy nevyjadrí, bude mať súd zato, že s podaným odporom súhlasí. Žalovaná 1/ na výzvu súdu nijakým spôsobom nereagovala.

Súd prvého stupňa mal následne za to, že v dôsledku podaného odporu došlo vo vzťahu k žalovanej 1/ k zrušeniu platobného rozkazu, preto vec prejednal na pojednávaní a rozhodol napadnutým rozsudkom.

Podľa § 93 ods. 1 O. s. p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 174 ods. 2 O. s. p. ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Otázka, či vedľajší účastník je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu už bola vyriešená vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR.

V uznesení sp. zn. 7Cdo/135/2013 zo dňa 21.10.2013 najvyšší súd konštatoval, že „vzhľadom na zmysel vedľajšieho účastníctva (pomocť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov), treba ustanovenie § 93 ods. 3 O. s. p., pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, vykladať tak, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. To však neplatí napr. pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje v tzv. skrátenom konaní, ktoré v porovnaní s obvyklým priebehom reálneho sporového konania vykazuje výrazné odlišnosti, keďže sa realizuje bez nariadenia pojednávania a bez dokazovania vo vlastnom zmysle slova. Pokiaľ žalovaný v tzv. skrátenom konaní, v ktorom sa platobný rozkaz vydáva spravidla bez jeho vypočutia, len na základe skutočností uvádzaných žalobcom a žaloba sa žalovanému doručuje až spolu s platobným rozkazom, nevyvíja žiadnu procesnú aktivitu, nemôže tak procesne účinne urobiť ani iný subjekt, domáhajúci sa vstupu do konania na jeho strane ako vedľajší účastník. Vstupom takého subjektu do konania sa totiž nemôže naplniť zmysel vedľajšieho účastníctva, ktorým je „pomoc v spore“. Konanie majúce povahu tzv. skráteného konania nadobudne atribúty sporového konania až včasným podaním odôvodneného odporu žalovaným, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zrušuje a súd nariadi pojednávanie. Až po takomto procesne účinne uplatnenom úkone žalovaného môže byť naplnený zmysel a obsah vedľajšieho účastníctva. „Začatie“ sporového konania v zmysle § 174 ods. 2 O. s. p. včasným podaním odôvodneného odporu môže iniciovať len žalovaný, nie aj tretia osoba, ktorá sa nestala procesne účinným spôsobom (vedľajším) účastníkom konania. Totižto iba žalovaný disponuje oprávnením dať procesne významný podnet na pokračovanie v konaní, v ktorom sa potom, okrem iných, uplatní prejednacía zásada a zásada kontradiktórnosti. Iba žalovaný rozhoduje o tom, či mieni v spore pokračovať a je výlučne na jeho vôli, či podá odpor proti platobnému rozkazu.“

Na podstate uvedeného právneho názoru (že vedľajší účastník nie je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu) sú založené aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (uznesenie NS SR sp. zn. 1 Cdo 210/2012 zo dňa 28.10.2013, sp. zn. 6 Cdo 357/2012 zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 4 Cdo 209/2013 zo dňa 28.01.2014, sp. zn. 3 Cdo 314/2013 zo dňa 09.06.2014, sp. zn. 3MCdo/6/2014 zo dňa 01.08.2014), v zmysle ktorých sa následne ustálila aj súdna prax tak, že odpor proti platobnému rozkazu je riadny opravný prostriedok sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu, pričom na jeho podanie je z povahy veci subjektívne legitimovaný len žalovaný. Ustanovenie § 174 ods. 2 O.

s. p. nemožno extenzívne vykladať v tom zmysle, že ak žalovaný nepodá odpor v zákonom stanovenej lehote, môže ho podať vedľajší účastník. Ani prípadný včasný súhlas žalovaného na podanie odporu vedľajším účastníkom, nemôže preklenúť dikciu ustanovenia § 174 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorej je na podanie odporu subjektívne legítimovaný výlučne len žalovaný, teda nie aj vedľajší účastník.

Na týchto právnych záveroch zotrúva odvolací súd aj v preskúmvanej veci a uzatvára, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajší účastník nebolo v danom prípade oprávnené podať odpor proti platobnému rozkazu. Žalovaná 1/ sama odpor proti platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote nepodala, pričom s podaním odporu vedľajším účastníkom súhlas nevyslovila, keď výzva súdu na vyjadrenie či s podaním odporu súhlasí bola žalovanej 1/ doručená po uplynutí lehoty na podanie odporu, dňa 03.06.2013 (žalovanej 1/ uplynula lehota na podanie odporu proti platobnému rozkazu dňa 11.05.2013).

Keďže žalovaná 1/ v danej veci odpor proti platobnému rozkazu nepodala, pričom k zrušeniu platobného rozkazu vo vzťahu k žalovanej 1/ mohlo dôjsť len vtedy, ak by včas podala odpor s odôvodnením vo veci samej, súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď odporu podanému Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajším účastníkom priznal účinky zrušenia platobného rozkazu a následne vec prejednal a rozhodol. Správne mal súd odpor proti platobnému rozkazu podaný vedľajším účastníkom odmietnuť ako odpor podaný neoprávnenou osobou podľa § 174 ods. 3 písm. c/ O. s. p. nielen vo vzťahu k žalovanej 2/, ale aj žalovanej 1/. V tejto súvislosti sa javí protirečivý postup okresného súdu, ktorý odpor vo vzťahu k žalovanej 2/ odmietol s poukazom na to, že žalovaná 2/ v zákonnej lehote sama odpor nepodala, na druhej strane odpor vo vzťahu k žalovanej 1/ akceptoval, i keď táto rovnako odpor proti platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote nepodala.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď v dôsledku podaného odporu vedľajším účastníkom vydal napadnutý rozsudok, pre vydanie ktorého neexistovali dôvody, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou prvostupňového súdu riadne sa vysporiadať s otázkou účasti vedľajšieho účastníka v konaní, rešpektujúc právny názor vyjadrený odvolacím súdom. V novom rozhodnutí zároveň okresný súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.